

K

Kamarás Sándor abban az időszakban élt és dolgozott, amikor a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek még 8000 tagja volt, a Magyar Textiltechnika 1000 példányban jelent meg, és amikor egy-egy, évente megrendezett Textilipari Műszaki Konferencia jelentős társadalmi megmozdulást jelentett a magyar textilipari értelmiség körében.

Kamarás Sándor ezekben az években volt 18 éven át, 1962-től 1979-ig tagja a TMTE választmányának, elnökségének, intéző bizottságának, 1959–1973 között titkára, majd 1973-tól 1979-ig elnöke, majd ezt követően tiszteletbeli elnöke a kötő szakosztálynak. Ebben az időszakban lett tagja a kötő szakosztály tagja a Kötőipari Szakemberek Nemzetközi Szövetségének (IFWS/IFKT).

Szakmai pályafutása is egyenes volt: a kötőiparban, az Erzsébetfalvai Harisnyagyárban kezdett dolgozni, majd munkatársa, később egyik osztályvezetője lett az Országos Tervhivatalnak. 1957-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen gépészmérnöki diplomát szerzett.

KAMARÁS SÁNDOR

Az 1970-es évek végén bekövetkezett megbetegedése miatt korán nyugdíjba kellett vonulnia. Kapcsolata a kötőiparral és az egyesület kötő szakosztályával ezután sem szakadt meg.

Nyugdíjasként dolgozott a Budapesti Harisnyagyárban és rendszeresen részt vett a kötő szakosztály vezetőségének munkájában, segítséget nyújtott a programok kidolgozásában, a rendezvények szervezésében. Munkája eredményességét a szakma számos szakmai kitüntetéssel, a Munka Érdemrenddel (1965), a Kiváló Egyesületi Munkáért kitüntetéssel (1972) és MTESZ Díjjal (1977) ismerte el.

Lelkes, tevékeny, sokoldalú, kitűnő humorérzékkel megáldott munkatárs és barát volt, akit a szakma, az egyesület és a kötő szakosztály tagjai is mindig nagyra becsültek.

1996-ban, 72 éves korában hunyt el.

KAMARÁS SÁNDOR

